

متن پرسش

سلام و عرض ادب خدمت استاد طاهرزاده. ۱. با توجه به اینکه فرموده اند امام شناسی دریچه خداشناسی واقعی است و عین توحید است، حال اگر کسی به شناخت عمیق و دقیق امام معصوم نائل شود و در آینه‌ی وجود امام معصوم خورشید انوار الهی و کمالات حضرت حق را مشاهده کند، آیا به براهین فلسفی که حول خداشناسی مطرح شده نیازی دارد؟ ۲. به نظر حضرتعالی بهترین راه برای اینکه با انوار خدا در آینه و جمال امام معصوم مواجه شویم چه راهی است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- فرموده‌اند: «چون رسی بر بام‌های آسمان / سرد باشد جستجوی نردبان». همه براهین و دلایل فلسفی برای آن است که متوجه حضور ابعاد متعالی ائمه «علیهم‌السلام» بشویم، حال که به آن معارف رسیده‌ایم دیگر ما را چه نیاز به آن دلایل! مگر آن‌که در نزد خودمان هم برای خودمان روشن باشد که به آنچه رسیده‌ایم، خوب است که عقل هم آن را تصدیق کند. ۲- مباحثی که از طریق آیات الهی ما را متذکر جایگاه اولیای معصوم می‌کند، در این رابطه کارساز است مانند مباحثی که در کتاب «مبانی نظری نبوت و امامت» مطرح شده و یا علامه طهرانی در کتاب‌های «امام شناسی» مطرح فرموده‌اند. موفق باشید